

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΟΖΕΒΙΤΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Τετάρτην, 28ην Ιουλίου/10ην Αύγουστου 2016, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τῆς Κοιμήσεως τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου Χοζεβίτου τοῦ Νέου, τοῦ ἐκ Ρουμανίας, τήν κατάταξιν τοῦ ὁποίου εἰς τό Ἀγιολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπεφάσισεν ἡ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

ς ἐορτῆς καί πανηγύρεως ταύτης ἐν ὁλονυκτίῳ ἀγρυπνίᾳ μετὰ Θείας Λειτουργίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ψαλλόντων τῶν μοναχῶν τῆς μονῆς ταύτης καί μετέχοντος ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναχῶν, μοναζουσῶν καί προσκυνητῶν ἐξ Ἱεροσολύμων καί ἀλλαχόθεν.

Ἄμα τῇ ἀφίξει, ὁ καθηγούμενος τῆς Μονῆς, Ἀρχιμανδρίτης π. Κωνσταντῖνος, προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

«Ἀσκητὴν τῶν σπηλαίων Χορράθ τιμήσωμεν, θαυματουργόν Ἰωάννην, νεολαμπῇ Χοζεβᾷ, τῆς Μονῆς φωστῆρα ἄρτι ἀνατεΐλαντα...»

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

μετά τῆς Τιμίας Ὑμῶν Συνοδείας,

διά πρώτην φοράν ἐορτάζομεν σήμερον τήν μνήμην τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Νέου Χοζεβίτου, ὁ ὁποῖος πνευματικῶς ἠθλήσεν ἐν τῇ Ἱερᾷ Λαύρᾳ τοῦ Χοζεβᾷ ἀρχικῶς καί ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Λαύρας, τήν καλουμένην τῆς Ἀγίας Ἄννης, ἀκολούθως. Καί κατέλιπεν ὑμῖν ὑπογραμμόν ἑνασκήσεως μοναχικῆς, κοινοβιακῆς καί ἐρημιτικῆς. Διότι, ὅπως οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τονίζουν, αἱ ἱεραὶ Μοναὶ εἶναι αἱ ἀκροπόλεις τῶν ἀγωνιζομένων, οἱ τόποι ὅπου ἐμπράκτως βιοῦται ἡ Εὐαγγελικὴ ζωή.

Ἡ φωτιστικὴ καί ζωοποιὸς Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία ἐνοικεῖ πλουσίως εἰς τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καί σαφῶς καί εἰς τό Παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ἀναδεικνύει συνεχῶς, ἀνά τοὺς αἰῶνας, νέους ἁγίους, εἷς ἐκ τῶν ὁποίων καί ὁ νῦν τιμώμενος ἅγιος. Τό γεγονός τοῦτο, ἀποδεικνύει ὅτι τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, διαφυλλάτον ἀνόθευτον τήν Παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀναγεννᾷ καί ἀναμορφώνει τὰς ψυχὰς τῶν προσερχομένων εἰς τήν μοναχικὴν πολιτείαν, εἰς τὰς Μονὰς καί τὰς Σκήτας τῆς Ἀγίας Γῆς.

Ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη Μακαριότης, ὡς λίαν ἀγιοφίλος καί ὀρθοτομοῦσα τόν λόγον τῆς ἀληθείας, παρίσταται σήμερον ἐν τῇ ἱστορικῇ Λαύρᾳ τοῦ Χοζεβᾷ, ὅπως δεόντως τιμήσῃ τόν ἄρτι καταταγέντα εἰς τό ἀγιολόγιον τῆς Ἐκκλησίας, ἅγιον Ἰωάννην τόν Νέον Χοζεβίτην, κατὰ τόν πρῶτον πανηγυρικόν Ἑορτασμόν τῆς μνήμης αὐτοῦ!

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

ὥς εὖ παρέστητε!

Δεῦτε ἄρξωμεν τῆς Πανηγύρεως!

Πρός τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Δίκαιοι δέ εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι, καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν, καί ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ὑψίστῳ. Διά τοῦτο λήψονται το βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καί τό διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρός Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς καί τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν». (Σοφία Σολομώντος 5, 15-16)

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

«ὡς φοῖνιξ ἐξήνθησεν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ» (Ψαλμ. 91, 13-14), δηλονότι ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Χοζεβᾶ παρά τόν χείμαρρον Χοράθ, ὁ δίκαιος τοῦ Κυρίου ἅγιος Ἰωάννης ὁ νέος Χοζεβίτης ὁ ἐκ Ρουμανίας ὁρμώμενος, ὅστις καί ἔλαβε «το βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καί τό διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρός Κυρίου» λέγει ὁ Σοφός Σολομών (5, 15-16)

Ὁ ἐν τῇ «ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων» (Ἑβρ. 12-23) συναριθμηθεῖς ὁσιος πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ νέος, συνήγαγεν πάντας ἡμᾶς εἰς τόπον τοῦτον τοῦ ἀγιάσματος Κυρίου, ἵνα ἐορτίως καί πανηγυρικῶς ἐπιτελέσωμεν τόν ἐγκαινισμὸν τῆς ἐτησίου αὐτοῦ μνήμης, ἐν μέσῳ τῶν καθηγητῶν τῆς ἐρήμου, ἁγίων Γεωργίου καί Ἰωάννου, ὧν καί συνασκητῆς ἐγένετο αὐτῶν.

Ὁ πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ νέος, ἀγαπητοί μου, τῷ ὄντι ἀνεδείχθη ἐν σώματι ἄγγελος καὶ θαυματουργός ὡς μαρτυρεῖ τόσον ἡ αὐστηρά αὐτοῦ ἀσκητική πολιτεία ἐν τοῖς ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ καί ἐν τοῖς σπηλαίοις τοῦ χείμαρρου Χοράθ, ὅσον καί ἡ ἱαματική αὐτοῦ εὐεργεσία πᾶσι τοῖς ζητοῦσιν αὐτήν.

Ἡ δέ ἄρρητος εὐωδία ἡ ἀναβλύζουσα ἐκ τοῦ, πρό τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ὁλοσώμου σκηνώματος αὐτοῦ, ἐπιβεβαιώνει τήν τοῦ θεοῦ Παύλου ρῆσιν: «τῷ δέ θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ καί τήν ὁσμήν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντί τόπῳ ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμέν τῷ θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμέν τῷ θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, οἷς μὲν ὁσμή θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὁσμή ζωῆς εἰς ζώην». (Β' Κορινθ. 2, 14-16). Καί ἀναλυτικώτερος εὐχαριστία δε ὀφείλεται εἰς τόν θεόν, ὁ ὁποῖος νικῶν καί θριαμβεύων περιφέρει καί ἡμᾶς πάντοτε εἰς τόν θρίαμβόν του, ὡς διακόνους τῆς νίκης του, πού συντελεῖται διά τόν Χριστόν καί τό Εὐαγγέλιόν του. Ὁ θεός κατά τήν θριαμβευτικήν πορείαν τοῦ Εὐαγγελίου του φανερῶναι διά μέσου ἡμῶν τήν εὐωδίαν τῆς γνώσεώς του εἰς κάθε τόπον. Διότι πράγματι ἡμεῖς οἱ διάκονοι καὶ κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου εἴμεθα Χριστοῦ εὐωδία, εὐχάριστος εἰς τόν θεόν· εὐωδία δέ μεταξύ τῶν σωζομένων, καθώς καί μεταξύ ἐκείνων πού καταδικάζονται εἰς αἰώνιον ἀπώλειαν. Εἰς ἄλλους μὲν μυρωδιά θανατηφόρος, πού φέρει θάνατον, εἰς ἄλλους δὲ μυρωδιά ζωηφόρος πού παρέχει ζώην.

Χαίρει καί ἀγάλλεται ἡ μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν ὅ,τι Κύριος Σαβαώθ ἐχαρίσατο αὐτῇ ἄνθος ἀφθαρσίας, δοχεῖον τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύματος καί πηγὴν ἀκένωτον

ἱαμάτων, τόν σήμερον τιμώμενον Ὅσιον Ἰωάννην τόν νέον Χοζεβίτην. «Τίς ἐξιχνιάσει τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ» (Σοφία Σειράχ 18,4). «Ὅ,τι ζῇ Κύριος ὁ Θεός τῶν δυνάμεων» (Γ΄ Βασιλ. 17,1) καί «θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ» (Ψαλμ. 67, 36).

Ναί, ἀδελφοί μου «θαυμαστός ὁ Θεός ἡμῶν» διότι τό χοϊκόν καί κτιστόν αὐτοῦ πλάσμα τόν Ὅσιον ἡμῶν, δηλονότι πατέρα Ἰωάννην ἡξίωσε τῆς μεθέξεως τοῦ Θείου καί ἀκτίστου φωτός, τοῦ φωτός τῆς μεταμορφώσεως τοῦ ἐπιγείου ἀνθρώπου εἰς ἄνθρωπον οὐράνιον.

Μιμητής τοῦ Θείου Παύλου καί συμπολιστής τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ γενόμενος ὁ Ὅσιος ἡμῶν Ἰωάννης, οὐκ ἐπαύσατο κηρύττειν Χριστόν Ἐσταυρωμένον καί Ἀναστάντα, Χριστόν Θεόν καί Σωτῆρα τοῦ κόσμου λόγῳ τε καί ἔργῳ. Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ἐν τῇ ἀφθάρτῳ καί εὐωδιάζοντι σκηνώματι τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου θεώμεθα τὴν ἐν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ [συνανάστασιν] τῶν δικαίων τοῦ Θεοῦ Πατρὸς. Αἰσθανόμεθα τῇ ὁσμῇ τὴν πρόγευσιν τῆς αἰωνίου βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

«Τίς Θεός μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν» (Ψαλμ. 76, 14) καί πάλιν ἀναφωνεῖ ὁ προφητὰναξ Δαβίδ. Αὐτόν ἀκριβῶς τόν «Θεόν τόν Μέγαν καί θαυμαστόν» καταγγέλλει καί ἡ ἁγία τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἐκκλησία. Αὐτόν τόν Θεόν τόν Μέγαν διακονεῖ λατρευτικῶς καί ἀσκητικῶς διὰ τῆς αδιαλείπτου προσευχῆς ἡ τῶν μοναστῶν τῆς ἐρήμου τοῦ Ἰορδάνου καί τῆς Ἰουδαίας τῆς Παλαιστίνης. Αὐτόν τόν θαυμαστόν Θεόν εὐαγγελίζεται διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἡ γεραρά τῶν Ἀγιοταφитῶν Ἀδελφότης, ἥς μέλος γνήσιον ἐγένετο καί ὁ Ὅσιος ἡμῶν Πατήρ Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος ἐκλήθη θεία ἐπινεύσει εἰς τό τῆς Ἱερωσύνης ἀξίωμα ἐπὶ τοῦ ἀοιδίμου προκατόχου ἡμῶν Πατριάρχου Τιμοθέου. «Ὡς δέ μαρτυρεῖται ἐκ τοῦ σωζομένου ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Χοζεβᾶ χειροτονητηρίου αὐτοῦ, ἐχειροτονήθη εἰς Διάκονον ὑπὸ τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Νεαπόλεως κ. Παντελεήμονος καί εἰς Πρεσβύτερον ὑπὸ τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Φιλαδελφείας κ. Ἐπιφανίου.

Ἱερεὺς ὢν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ἐτέλει τὴν θείαν λειτουργίαν, δηλονότι τό μέγα μυστήριον τῆς θείας Ευχαριστίας ἀνελλιπῶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ἀναιμάκτῳ θυσιαστηρίῳ τοῦ ναοῦ τούτου, μὴ παύων δεόμενος ὑπὲρ πάντων τῶν δεξαμένων καὶ καταδιωγάντων αὐτῶν. Περιττόν δέ να εἶπωμεν ὅτι ἡ μεγάλη τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιοσμένου Λαύρα ὑπῆρξεν ἐκπαιδευτήριον τῆς ἐν Χριστῷ μοναχικῆς καί ἀσκητικῆς αὐτοῦ πολιτείας καί δὴ τῆς προσευχῆς ὡς τοῦτο διατυπώνεται ἐναργέστατα εἰς τοὺς ποιητικούς αὐτοῦ λόγους: «Θά ἤθελα το Μνῆμα σου, Δέσποτα, να τό μουσκέψω μέ τά δάκρυα τῆς μετανοίας καί πάντα μέ τά δάκρυά μου νά δείχνω τὴν εὐγνωμοσύνη μου».

Παρακαλέσωμεν καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τόν Ὅσιον καί Δίκαιον τοῦ Θεοῦ, Πατέρα δέ ἡμῶν, Ἰωάννην ὅπως διὰ τῶν Πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, τὴν ὁποίαν ἰδιαιτέρως ἠύλαβεῖτο, καί διὰ τῶν ἱκεσιῶν αὐτοῦ τύχωμεν τοῦ ἐλέους καί τῆς βοηθείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, δηλονότι τῆς κληρονομίας τοῦ Παραδείσου ὡς γράφει εἰς τά ποιήματά του λέγων: «Νά πεθάνεις γιὰ ὅλα τα κοσμικά/ πού φεύγουν σά νά εἶναι ὄνειρο/ γιὰ νά κληρονομήσεις τὴν γλυκύτητα τοῦ Παραδείσου.

Ἀμήν.

Μετά τήν Θ. Λειτουργίαν ὁ ἀνακαινιστής τῆς Μονῆς καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Κωνσταντῖνος παρέθεσε τράπεζαν εἰς τήν Πατριαρχικήν Συνοδείαν καί τό ἐκκλησίασμα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

